

старинен от езика **хинди** (или хиндустански), но принадлежи към по-старинния клон на новоиндийските езици, които пък са клон на така наречените индоевропейски езици, ...”⁷

Ако трябва да се защища прецизността и отговорността би трябвало да се остави на специалистите езиковеди да предложат отговора на въпроса: от кой индийски език или езици произхожда езика на циганите? Но даже и да има такъв отговор, той още не е достатъчен, за да се нарисува оптимално правдиво езиково-културния портрет на съвременните цигани. И това е така, защото в процеса на дългите преходи по друмищата на света циганите са контактували с различни езиково-културни традиции, внасяли са едни или други чужди езиково-културни пластове в своя език. Тези пластове идват от коренно различни езикови и културни извори, поради което езикът на съвременните цигани придобива различен езиково-културен колорит и употреба сред различните цигански племена и групи. А това означава, че съвременните цигани по света ползват различни езикови говори, само една част от които има сходство и родство с едни или други древноиндийски езици.

По-конкретно, има немалко основания да се твърди, че в сега практикуваните цигански говори по света (и по-специално в Европа) старинният цигански пласт заема относително по-малко място отколкото заемките и чуждиците, които функционират в него и обслужват езиково-културните потребности на съвременните цигани. И това не е само моя констатация, а такава, която споделят и езиковедите, посветили изследователските си интереси и търсения конкретно на циганския език. Ето какво пише цитираният вече Кирил Костов: “... в словния имот на циганския език има многобройни чужди заемки, които по численост са много повече, отколкото думите, запазени като преки наследници от словното богатство на староиндийския език. Естествено броят на тези чуждоезични заемки расте в зависимост от промените, които стават в бита на циганите.”⁸

А това означава, че езиково-културният облик на съв-

⁷ “Беседи за...”, с. 3.

⁸ К. Костов. Цит. съч., с. 348.